

Når en pastor fengsles for sin tro, må hans kone bære både familien og hele menigheten.

Pastorkoner i Sentral-Asia har
fått fristed til å snakke om
motløshet og samlivskriser.

Side 4-7

Leder: Ed Brown inspirert av modig indisk pastor **3** | India: Presset øker på muslimer **14**
Russland: Seier i kamp for trosfriheten **9** | Midtøsten: Håp i unge protester **10**
Ny påsketurné med «Gåten om korset» **16** og **19** | Rekordår for gaver til misjon og trosfrihet **17**

I møte med forfulgte trossøsken opplever Kristin Samdal at det er lett å samles om det vesentlige i troen.

TEKST: GISLE SKEIE, FOTO: PRIVAT

BØNN OG OMSORG I BAGASJEN

- **Kristin Samdal (46)**
- Lærer ved Tryggheim videregående skole på Nærbø
- Sentral i å starte opp «frivillig reisetjeneste» i samarbeid med Stefanusalliansen

– Engasjementet for forfulgte kristne har fulgt meg siden jeg var liten, og jeg har vært appellvenn og abonnent på Magasinet Stefanus i mange år. Da jeg tok kontakt med Stefanusalliansen for å høre om de hadde en reisetjeneste hvor frivillige som meg kunne bidra, var svaret: «Nei, det har vi ikke – men det vil vi gjerne ha!» Det forteller Kristin Samdal.

Sterke møter

Den frivillige reisetjenesten er ennå i oppstartsfasen, men Samdal har allerede vært på flere reiser til Stefanusalliansens partnere.

Hun var med på en konferanse for kristne fra Den arabiske halvøy, hvor de fleste tilhører veldig små kristne fellesskap. Noen vet ikke om andre kristne på hjemstedet overhodet. De må utøve troen med stor forsiktighet.

– Vi var to som hadde som hovedoppgave å be for deltakerne, og å snakke med dem og bidra sosialt. Flere delte veldig sterke historier. For noen var det umulig å leve åpenlyst som kristne hjemme. Så det betydde mye å få snakke fritt og åpent om troen og livet, i et trygt fellesskap.

Sammen med en gruppe frivillige ildsjeler har Samdal også besøkt Josefs Hus.

– Til dette stedet kommer pastorer og misjonærer fra Sentral-Asia, ofte samme med familien, for å få en

pause fra press og forfølgelse. Det var rørende å møte alle de dedikerte medarbeiderne ved Josefs Hus, og hvor mye det betyr for pastorfamiliene å motta omsorg.

Det vesentlige i troen

Samdal sier at hun blir veldig glad i mennesker og land hun besøker.

– Jeg har reist i lukkede land i Midtøsten og Asia. Ofte omtales de negativt i vestlige medier, men man kan møte verdens mest gjestfrie folk i land som styres av undertrykkende regimer.

– Hva skjer i møtet mellom norske kristne og kristne som lever under press?

– Når vi blir kjent under slike forhold, samles vi helt naturlig om det vesentlige i troen. Det handler om vårt ansvar for hverandre, om Guds kjærlighet til oss; alt som forener. At vi kommer fra ulike kirkesamfunn og tradisjoner kommer i bakgrunnen.

Har funnet sitt kall

– Som lærer ved en kristen skole får jeg iblant anledning til å fortelle elevene om reisene og møtene med undertrykte kristne. Jeg har en arbeidsgiver som støtter meg, og jeg har funnet mitt kall og min jobb: Det er å være lærer, og samtidig kunne gjøre disse reisene og fortelle om dem – så enda flere kan bli engasjert.

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansv. redaktør:
Ed Brown, gen.sek

Redaktør:
Johannes Morken

Redaksjon:
Gisle Skeie
Birgitte Moe Olsen

Design:
Tyde: Bendik Schøien,
Hedda Melvold

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Forsidefoto:
Skulptur av kunstner
Elisabeth Helvin

Opplag:
16 300

Gavekonto:
3000 14 57922

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatters og intervjuobjektors regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplæringsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året. Bestill med SMS: MAGASIN til 2377 eller post@stefanus.no

Tilgjengelig i lydutgave. Kontakt KABB: kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

VITNE OG ADVOKAT

Når jeg mister pågangsmotet, husker jeg vitnesbyrdet til en modig indisk pastor som stod midt i en bølge av vold.

Under en reise i Khandamal-distriktet i delstaten Orissa i India stoppet vi midt i en landsby. Den lokale pastoren som geleidet oss, ba oss bli i bilen. Et par bleke ansikter burde ikke vise seg offentlig akkurat da.

Dagen før hadde vi besøkt et hinduistisk tempel i byen Bhubaneswar. Statuen utenfor templet viste den høytstående hindugudinnen Kali, med fire armer, hvorav to hadde et avskåret hode og en skål for å fange blodet fra dette hodet. Tungen hennes hang lang og rød ut av munnen, mellom to hoggtenner. Kali er som en dødsengel – som kompromissløst tar liv i «kampen mot onde krefter».

Drept av ekstremister

Bildet av Kali gikk gjennom tankene mine der jeg så ut gjennom bilvinduet denne januar-dagen i 2009. I denne delen av Orissa hadde det bare et par måneder tidligere vært opp-tøyer der mer enn 100 ble drept, 18 000 ble såret og 50 000 ble fordrevet fra hjemmene sine. De fleste ofrene var kristne, daliter (de urørbare, kasteløse i det hinduistiske kastesystemet) og adivasier, et urfolk. Vi var der for å besøke noen fordrevne og prøve å forstå hva som egentlig hadde skjedd.

På vei inn og ut av hver landsby så vi store trær eller store steinblokker liggende langs veiene. Vi ble fortalt at det var slik angriperne, voldelige hindunasjonalister fra ungdomsgruppen Bajrang Dal, kunne sikre at angrepene deres hadde størst effekt. Trær ble hugget og steinblokker rullet på plass ved inn- og utkjøringene for å forhindre at landsbyboerne skulle flykte med bil. Deres eneste sjanse var å rømme til fots gjennom skogen.

Et vitnesbyrd

Jeg husker en enke. Trebarnsmoren ble vitne til at en mobb slo mannen og hans mor

bevisstløse og deretter helte parafin over dem og tente på. Mens mobben banket opp mannen, ropte de at han måtte konvertere tilbake til hinduismen. Mannen svarte: «Jeg har tjent Herren Jesus i 30 år, jeg kan ikke slutte å tjene ham nå!»

Jeg husker også fader Dibia, den lokale katolske presten som hadde viet sitt liv til disse forfulgte. I tillegg til presteutdannelsen var fader Dibia også utdannet advokat. Han jobbet iherdig for å hjelpe ofrene til rettferdighet gjennom rettsystemet.

Inspirert

Jeg ble veldig inspirert. Fader Dibias kall var å tjene folket både som prest og advokat. Som misjons- og menneskerettsorganisasjon prøver vi å følge i fotsporene til fader Dibia. Som misjonsorganisasjon hjelper vi kristne som er forfulgt og diskriminert for sin tro til fortsatt å være lys og salt. Samtidig kjemper

» Trebarnsmoren ble vitne til at en mobb slo mannen og hans mor bevisstløse og deretter helte parafin over dem og tente på.

vi for alles rett til å velge sin tro og praktisere den i fred. I fader Dibias ånd har vi prosjekter flere steder i verden der vi støtter advokater som gjennom lokale rettsystemer vil hjelpe forfulgte til rettferdighet.

Når jeg mister energi og pågangsmotet, husker jeg vitnesbyrdet til landsbyfolkene i Khandamal og tjenesten til fader Dibia og andre som han rundt i verden. Slik blir jeg inspirert til videre innsats!

Ed Brown

Generalsekretær

Synspunkter på lederen? Send dem til ecb@stefanus.no

NYBAKT MOR (19) – MANNEN FENGSLA

TEKST: JOHANNES MORKEN, SENTRAL-ASIA

Som 19-åring og nybakt mor måtte «Andrina» kjempa for å få mannen sin, pastoren i ei kyrkje i Sentral-Asia, ut av fengsel.

«Andrina» veit kva det er å bli kasta inn i ei krevjande rolle som kona til ein pastor i land der evangeliske kyrkjer har levd under press og periodevis forfølgjing.

Ho var berre 17 då bryllaupet stod. Landet var nett-opp blitt sjølvstendig etter at Sovjetunionen kollapsa i 1991. Mannen hamna i fengsel to år seinare.

– Eg var 19 og måtte kjempa for å få han ut. Eg skreiv brev, det kom appellar frå andre land.

Mannen sat arrestert i 20 dagar og vart truga med å bli teken med i KGB-kjellaren, dit knapt nokon kom levande ut. Dit kom han ikkje.

Med eit lite barn på armen stod den 19 år gamle pastorkona brått også ansvarleg for ein kyrkjelyd. Ho måtte visa styrke. Det var ein sterk lærdom.

Kriser i kyrkjer og samlivet

I 20 år har «Andrina» stått i spissen for ein årleg konferanse som skal støtta pastorkoner i Sentral-Asia. Kvinnene får ein fristad til å snakka om alt det dei ikkje kan snakka med andre om – som utbrenning og påkjenningar for pastorkoner når kyrkjelivet kjem under press. Og samlivsproblem.

Skilsmisser er eit aukande problem også i pastorheimar.

– Pinsekyrkjelydar har vanskelegast for å snakka om at også pastorpar kan slita i samlivet. Det er ein utbreidd tanke at dersom du er kristen, har du ein sterk familie. Mange pastorar vil ikkje snakka om problem. Konene kan ikkje fortelja andre i kyrkjelyden om dette, der må dei verna mannen og autoriteten hans, seier «Andrina» og legg til:

– Til slutt går ein del kvinner ut av ekteskapa.

Samlivskriser var det temaet som engasjerte mest på konferansen hausten 2019, ei gruppesamling om dette samla flest deltakarar.

– Det handlar både om teologi og kultur. Det er mykje usunn forkynning om ekteskapet, mange lever i tradisjonar frå fortida. Mange pastorar har også eit massivt arbeidspress. Kona må dela mannen med kyrkja. Sjølv om ho deler kallet hans, treng barna ein far, og ho treng mannen. Ofte blir sår i samlivet ikkje lækta. Mann og kone blir framande for kvarandre når livet er så ekstremt at pastoren gjev alt for kyrkja.

Utedo og helseknekk

På konferansane får pastorkonene både snakka om det vanskelege og oppleve fjellturar, kino, selskap eller konsertar. Arrangørane har etter kvart også sett at mange pastorfamiliar har svært dårleg helseteneste heime og at dei treng helsehjelp.

– Dei kan ha utedo og mangla innlagt vatn. Somme er fysisk utmatta, andre er kronisk sjuke. Hos oss skal dei kjenna seg elska, bli tekne hand om og lytta til. I det daglege er det alltid andre sine behov som kjem først. Ein gong i året er det kvinnene som kjem først.

– Kva er pastorkonas rolle i ei kyrkje?

– Ho er «barnevakt for kyrkjelyden». Unge jenter som blir pastorkoner, forstår ofte ikkje dette. Men svært raskt blir ei pastorkone assisterande pastor. Eg hadde

sjølv ein idé om at det var eit stort ansvar å vera gift med ein pastor. Men eg hadde ingen rollemodell, seier «Andrina».

– Vi må sikra at pastorpar står saman, legg ho til.

Hardt press

Kristne som evangeliserer blant muslimar i Sentral-Asia risikerer forfølgjing. Ei pastorkone frå Kasakhstan fortalde på konferansen i 2018 at politiet braut seg inn. Sidan mannen ikkje var heime, gjekk dei fysisk laus på henne, det var eit mirakel at ho overlevde. Andre stader er det nabolag som forfølgjer.

» Det er mykje usunn forkynning om ekteskapet, mange lever i tradisjonar frå fortida.

«Andrina», pastorkone

– Det konstante stresset pressar også samlivet. Pastorkonene har ikkje privatliv. Dei har ansvar for barn og heim, dei må støtta mannen og ta ansvar i kyrkja. Mange stader i Sentral-Asia kjem folk til pastorheimen akkurat når det passar dei, utan avtale, om så midt på natta, seier «Andrina» og legg til:

– Gud har aldri lovd eit enkelt liv. Dei som ønskjer eit enkelt liv, må ikkje gifta seg med ein pastor i Sentral-Asia. Men livet er framleis ei velsigning.

Kvinneleg forkynnar

For kyrkjelyden skal pastorkona vera både den ideelle kona, den ideelle mora og den ideelle forkynnaren – i alle fall der det er akseptert at kvinner forkynnar. Då «Andrina» gifta seg, var ho den første kvinnelege forkynnaren. Første gongen ho gjekk på talarstolen, reiste fleire menn seg og gjekk. Pastorkollegaer skulda mannen hennar for å driva med «feminisme».

– Men kyrkjelyden trengde meg. No er eg akseptert og verdsett. I dag er det fleire kvinner som forkynnar og underviser. Kulturen er endra.

Sosialt arbeid

Det er plass til 100 på konferansen. Lokalet dei brukar, klarar ikkje meir. Mange får nei. Det er stor pågang frå Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan og Usbekistan. Tidlegare har det også vore med kvinner frå Afghanistan.

I 2019 var også fleire forretningskvinner inviterte. Dei kan vera gode partnarar i arbeid for fangar og barn på barneheimar, og i kampen mot familievald.

– Konferansen gir også inspirasjon til meir sosialt arbeid i kyrkjene, seier «Andrina».

[Les meir på dei to neste sidene](#)

«Andrina» (t.h.) har i 20 år samla pastorkoner frå Sentral-Asia. Av tryggingssgrunnar kan vi verken visa andlet, fortelja namn eller skriva kvar «Andrina» og kollegaen held til.

FRISTAD FOR KVINNER

– Dei einaste som kan forstå meg, er andre pastorkoner, seier Olga, sjølv pastorkone i ei evangelisk kyrkje i eit land i Sentral-Asia.

Olga er gift med ein pastor i Sentral-Asia. Sjølv er ho mentor for pastorkoner som strevar i samlivet med pastorar under press. Ein konferanse har gjeve kvinner ein fristad til å snakka ope.

TEKST: JOHANNES MORKEN, SENTRAL-ASIA

Olga var ikkje klar til å bli pastorkone. Ho gifta seg ikkje med ein pastor, men med den assisterande pastoren. Slik trudde dei livet skulle vera.

Men så blei pastoren fengsla i ei dramatisk politi- og rettssak.

– Mannen min måtte overta. Men han var sikker på at det berre var så lenge pastoren sat i fengsel. Då pastoren slapp fri etter fire år, fekk han beskjed om at dersom han blei pastor igjen, ville han bli fengsla på nytt. Då måtte mannen min steppa inn for godt.

– Har du angra på valet de gjorde?

– Nei, slett ikkje. Men vi brukte to år før vi var klare. Vi bad og snakka saman, og eg snakka med andre pastorkoner.

Pastoren rett i fengsel

Olga var på eitt vis meir førebudd enn pastorkoner flest. Ho var 27 då ho gifta seg, mange gifter seg langt yngre. Og ho visste at ho skulle assistera mannen i pastorenesta. Olga hadde sjølv hatt sentrale leiaroppgåver i ei anna kyrkje. Før dei gifta seg sat hennar tilkomande ti dagar i arresten for illegal spreiding av Jesus-filmar.

Livet blei heilt annleis enn dei hadde tenkt.

– Kyrkja var registrert og kunne driva lovleg arbeid. Men då pastoren vart dømt, mista vi registreringa. Vi måtte slutta å bruka kyrkjebygget og i staden samlast ulovleg i heimar. Fleire leiarar for husgrupper opplevde politirazziaer, vart kalla inn til avhøyr og fekk bøter.

For å unngå illegale samlingar, flytta kyrkja for åtte år sidan arbeidet inn i ei anna registrert pinsekyrkje. Fire kyrkjelydar deler på eitt bygg og samarbeider tett.

Vart kalla inn til avhøyr

Ho og mannen har ikkje hatt politirazzia heime. Men ein gong vart Olga kalla inn til politiavhøyr.

– Mannen min nekta meg å gå, han gjekk til politiet og forklarte at eg var heime med barna. Han fekk presentert eit ferdig dokument der han skulle signera på at eg aldri meir skulle gjera det eg gjorde i kyrkja. Han nekta.

– Veit styresmaktene kva de driv på med?

– Politiet har mapper på alle, og veit alt dei treng dersom dei ein dag vil pressa oss, svarar Olga og legg til:

– Vi har eit konstant stress. Eg veit at politiet kan henta mannen min. Han kan bli fengsla, eg risikerer bøter.

Fire barn

Dei har fire barn. Den eldste er 21, den nest eldste er 15.

– Kva omsyn tek de til barna?

– Når dei er små, forstå dei ikkje. Vi forklarar at vi som familie har utfordringar som vi ikkje ville hatt dersom ikkje faren deira var pastor. Vi forklarar at då dei var små, var dei inkluderte i valet vårt anten dei ville eller ikkje. Når dei blir større kan dei ta eigne val. Vi har prøvd å leva slik at det ikkje berre er vanskar, seier Olga.

Dei har vore på Josefs Hus (sjå forklaring under artikkelen).

– For barna vart det eitt av bevisa på at Gud elsker oss og gjev oss gleder. Vi prøver også å ha hyggelege samlingar rundt mellom anna bursdagar, fortel Olga.

” Politiet har mapper på alle, og veit alt dei treng dersom dei vil pressa oss.

Olga, pastorkone

Gir samlivsråd

Olga var med på konferansen for pastorkoner og andre kvinner i Sentral-Asia der samlivskriser var eitt av emna.

– Eg har ein fantastisk mann. Han tek tid og ansvar heime og har god balanse mellom jobb og familie. På konferansen har eg vore mentor om korleis pastorkoner kan få mennene sine til også å skapa meir balanse i livet, seier Olga og legg til:

– Menn har fellesskap, dei møtest og diskuterer. Kvinner har ikkje slike plassar. Konferansen er ein slik fristad for meg. Heime har eg ansvar for barna. Når mannen min er borte, blir også kyrkja mitt ansvar. Men eg kan ikkje fortelja kyrkjelyden når eg er trøyt, fordi folk forventar at eg alltid skal vera sterk og leia. Men også vi er berre menneske. Når mannen min har det vanskeleg, kan eg ikkje dela det med kyrkjelyden. Dei einaste som kan forstå meg, er andre pastorkoner.

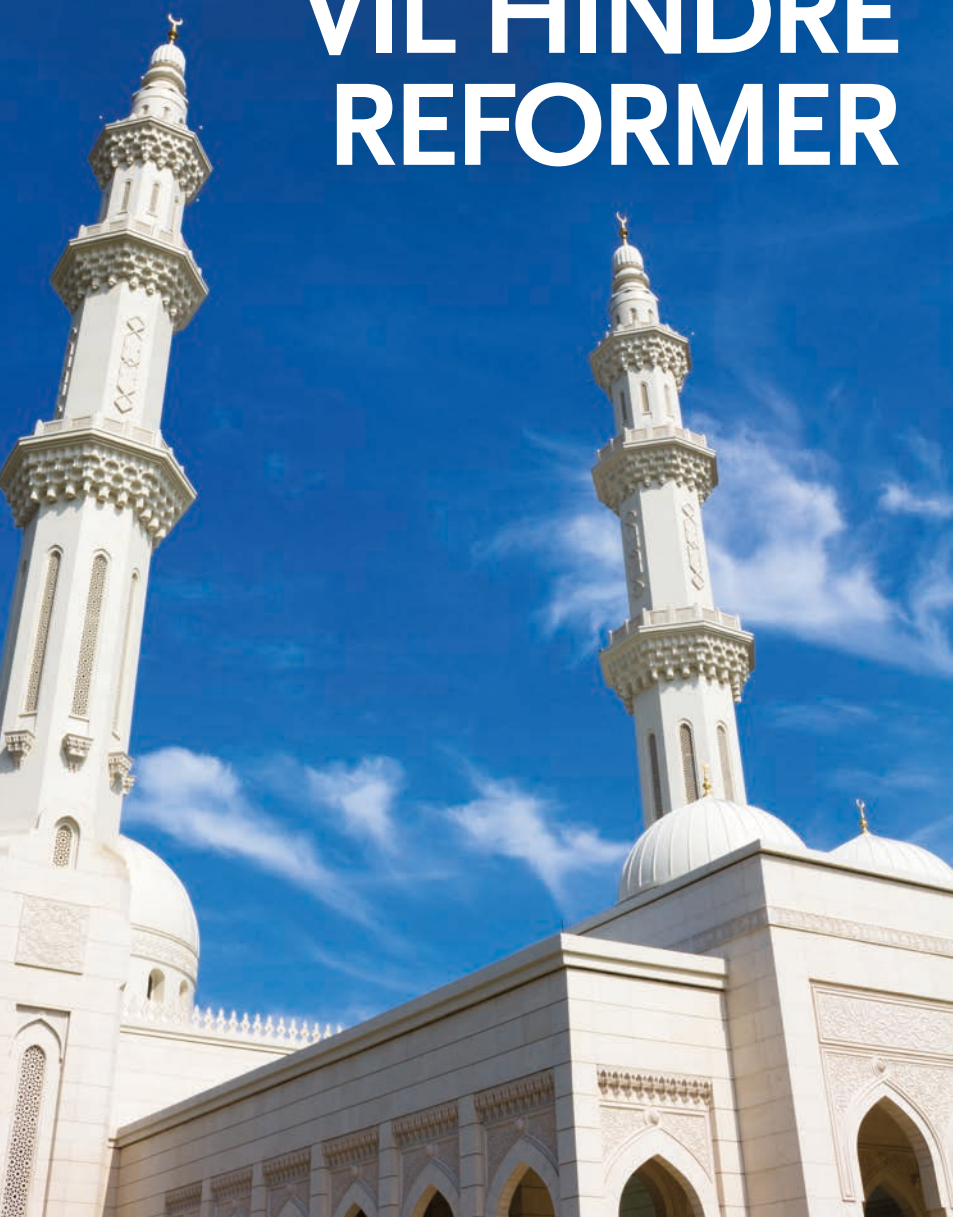
Stefanusalliansen støttar pastorfamiljar

Stefanusalliansen støtta i 2019 konferansen for pastorkoner i Sentral-Asia ved å bera halvparten av kostnadane. Tidlegare har konferansen vore utan støtte. Stefanusalliansen støttar konferansen også i 2020. (Sjå meir side 4-5.)

Josefs Hus, som Olga og familien har vore på, er eit hus i eit land nær Sentral-Asia. Hit kan pastor- og misjonærfamiljar frå Sentral-Asia og Kaukasus koma for å få pause frå presset i heimlandet – med familieferie og konkret hjelp til å samla nye krefter. Stefanusalliansen støttar tiltaket økonomisk.

ISLAMISTER VIL HINDRE REFORMER

Hvit moské i Malaysia. Foto: Afdhal N/Unsplash.com

Malaysias nye statsminister lovet liberale reformer. Islamistiske parti og muslimske velgere setter seg på bakbeina. Er mulighetsvinduet stengt i Malaysia?

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

I 2018 opplevde Malaysia et historisk regjeringskifte. Det islamistiske og elitistiske partiet United Malays National Organization (UMNO) som gjennom en koalisjon hadde styrt landet siden uavhengigheten fra britene, måtte gi makten til statsminister Mahathir Mohamad.

Mahathir var også statsminister fra 1981 til 2003, da han selv var leder for UMNO. Men i stedet for å tale malay-muslimenes sak, ønsket 94-åringen i 2018 å danne et parti som i større grad representerte alle etniske og religiøse grupper i landet. Mange hadde derfor høye forventninger da Mahathir igjen ble leder.

Islam i politikken

Mahathirs løfter om reformer og utjevning av forskjeller mellom den malay-muslimske majoriteten og minoritetene fikk ham til makten. Ifølge Asia Times stemte 95 prosent av kinesiske velgere på ham.

Malay-muslimer har nytt godt av statlige privilegier innen utdanning, arbeidsliv, boliger og investeringer helt siden 70-tallet. Dette gikk hånd i hånd med at religion fikk sterkere plass i politikken. I dag er store deler av statsapparatet sentrert rundt islam. Malay-muslimene utgjør 62 prosent av befolkningen, mens resten hovedsakelig er etniske kinesere eller indere. Etter islam er buddhisme, kristendom og hinduisme de største religionene.

Minoritetene har lenge opplevd diskriminering, spesielt etter at islam ble mer fremtredende i politikken. Brudd på trosfriheten er gjennomgående, som avbrutte gudstjenester, bortføring av kristne ledere, kriminalisering av evangelisering mot muslimer og utestengelse fra muslimske bedrifter.

Politianmeldt for bibelvers

Øst i landet har staten drevet store kampanjer for å tvangskonvertere kristne og urfolk til islam – og bosatt muslimer slik at kristne ikke lenger er i flertall.

Kristne merker trykket på flere måter. En kristen politiker ble anmeldt fordi biografien hennes inneholdt bibelvers og hennes egen troshistorie. Det ble sett som forsøk på å konvertere muslimer. Avisen Catholic Herald ble etter en lang rettsprosess bannlyst fra å bruke «Allah» om Gud.

Den katolske politikeren Kasthuri Patto ble av konservative muslimer anklaget for oppvigleri da hun foreslo at Malaysia skulle slutte seg til en FN-deklarasjon mot diskriminering på grunn av religion. Hun er medlem av det

internasjonale parlamentarikernettverket for trosfrihet (IPPFORB – som i sin tid ble startet med Stefanusalliansen som medhjelper og i dag koordineres av Hel-singforskomiteen).

Skuffet

Ett og et halvt år etter at Mahathir tok makten, er mange skuffet. Han lovet blant annet å fjerne dødsstraff, trekke tilbake lover som begrenser ytringsfriheten, signere viktige FN-avtaler og reformere statlige institusjoner.

De fleste planlagte reformene er enten utsatt eller lagt på is på grunn av stor motstand fra islamistiske opposisjonspartier og konservative malay-muslimske grupper, ifølge Human Rights Watch. De frykter at endringene vil true deres innflytelse og privilegier. Motstanden setter Mahathir i klemme. På den ene siden ønsker han

» Øst i landet har staten drevet store kampanjer for å tvangskonvertere kristne og urfolk til islam.

å innfri valgløfter. På den andre siden risikerer han å miste sin posisjon dersom malay-muslimene mener han går for langt.

Dragkamp

Mye tyder på at de konservative muslimene fremdeles legger premissene for Malaysias fremtid. De største islamistiske partiene, UMNO og erkerivalen PAS som «beskyttere av troen», har gått i allianse og kan bli en trussel for Mahathir.

Samtidig melder progressive muslimer og moderate krefter seg mer på. Religiøse og politiske ledere, akademikere og aktivister som ønsker pluralisme og likestilling, utfordrer konservativ islam. Kanskje lover dette godt for trosfriheten og Malaysia?

Kasthuri Patto, trakassert katolsk politiker. Foto: Twitter

SEIER FOR TROSFRIHETEN

Nå kan russiske kristne holde gudstjenester og andre samlinger i egne hjem. Det er resultatet av en historisk rettssak.

TEKST: STEFANUSALLIANSEN

Russlands lov om trosfrihet og religiøse organisasjoner sier at religiøse organisasjoner har rett til å holde møter og utføre religiøse ritualer i private boliger. De siste årene har imidlertid myndighetene bøtelagt huseiere for «misbruk av eiendom» fordi boliger har vært brukt til religiøse formål uten å ha vært regulert til det.

I de mest absurde tilfellene er grupper på seks-åtte personer blitt anklaget for å misbruke sine eiendommer når de har vært samlet til bønn. Pinsevenner og baptister er blitt hindret i å holde gudstjenester og samlinger fordi de ikke har tilgang til godkjente gudshus. Flere trossamfunn har forsøkt å gå til domstolene. Men rettsavgjørelsene har tidligere ikke gått i deres favør.

Historisk sak

I 2017 ble en protestantisk kvinne bøtelagt fordi hun lot menigheten ha møter i hennes hjem. Hun hadde også registrert kirken i hjemmet som var regulert for private formål. Kvinnen fikk en bot på 10 000 rubler (ca. 1 450 norske kroner). To rettsinstanser ga myndighetene medhold.

Men 14. november i fjor avgjorde konstitusjonsdomstolen at trossamfunn og religiøse organisasjoner har rett til å holde møter i private boliger og at dette ikke bryter med reguleringsplaner og bestemmelser

om bruk av eiendommer. Dommen er endelig. Stefanusalliansen har støttet advokatene som førte saken.

Stor virkning

Russiske myndigheter må derfor heretter respektere trossamfunns rett til å holde religiøse møter i private hjem. Menneskerettighetsadvokater mener dette er en stor seier for ikke-ortodokse trossamfunn. De forventer at dommen vil få virkning for tusenvis av troende, og at dommen også kan påvirke rettsituasjonen i andre tidligere sovjetstater.

Seieren illustrerer viktigheten av å kjempe mot trosfrihetsbrudd gjennom rettssystemet. Derfor har Stefanusalliansen de siste årene satset på prosjekter med å gi rettshjelp. På grunn av støtten fra Stefanusalliansen kan advokatfirmaer i flere land gi rettshjelp til forfulgte kristne og andre trossamfunn som ellers ikke ville fått slik hjelp.

Kriminaliserer

Myndighetenes inngripen overfor ikke-ortodokse trossamfunn er del av en større innsnevring av trosfriheten i Russland. Anti-misjonsloven som ble vedtatt i 2016, åpner for urettferdige begrensninger i trosfriheten. Loven skulle gi myndighetene verktøy til å kjempe mot terrorisme. I stedet har den endt opp med å kriminalisere religiøse uttrykk som ikke godkjennes av staten.

» Seieren illustrerer viktigheten av å kjempe mot trosfrihetsbrudd gjennom rettssystemet.

‘GUD GAV OSS IKKJE FRYKTA’

Libanesisk prest ser håp i dei unge demonstrantane i Libanon, Irak og Iran. Men han er djupt uroleg for valden dei blir møtte med.

TEKST: JOHANNES MORKEN

– Dei har eit nytt verdiset. Dei vil ha ein politikk som ikkje organiserer makt etter religiøse, sekteriske skiljeliner, men som seier at menneskeverdet er for alle, seier Fadi Daou til Magasinet Stefanus. Han er prest og professor.

Fadi Daou leier saman med muslimske kollegaer i organisasjonen Adyan i Libanon eit stort arbeid for mangfald og like borgarrettar for alle i fleire land i Midtausten. Han gledde seg då ungdom og kvinner tok til gatene i Iran, Irak og Libanon – mot korrupsjon og politisk vanstyre.

Det starta som protestar mot mellom anna høge bensinprisar, men utvikla seg raskt til protestar mot regima. Fleire hundre er drepne både i Iran og i Irak, og mange hundre er skadde i Libanon der det også har vore døds- offer.

– Regima brukar diverre meir og meir valdmakt. Demonstrantane viser på si side motstandskraft og nektar å inngå kompromiss eller avslutta revolusjonen. Aukande valdelege samanstøytar gjev grunn til uro. Dersom styresmaktene lukkast i å driva protestane inn i ein valdeleg konfrontasjon, vil demonstrantane mista offentleg støtte og effektivitet, seier Daou. Håpet er der, men risikoen er altså stor.

Religiøst mot

Det er likevel nokre gode teikn. I Irak har to religiøse leiarar støtta demonstrantane. Den mest framstående er sjeik Sistani, den høgaste autoriteten i sjia-islam. Han utfordrar med det også sjia-regimet i Iran som byggjer på at islam dominerer staten. Sistani vil derimot skilja islam og stat. Iran har dessutan blanda seg sterkt inn i Irak, noko konflikten med USA i vinter viser til fulle.

Den andre leiaren på demonstrantane si side er patriark Raphael Sako som leier den kaldeiske kyrkja i Irak. Han gjekk ut til demonstrantane i hovudstaden Bagdad. Sjølv om Sako kjem frå ein liten kristen minoritet, var handlinga symbolsk viktig, ifølgje Daou.

– Mange religiøse leiarar i sekterisk styrte land har lenge vore tett knytte til korrupt makt og blitt talsmenn

for interessene berre til sine egne. No har dei religiøse leiarane sjansen til å distansera seg frå politisk makt, fordømme korrupsjon og søkja rettferd for alle, seier Daou.

Kamp for forsoning etter IS

Fadi Faoud etterlyser eit truverdig og grundig irakisk rettsoppgjær etter IS. Det kan skapa grunnlag for forsoning og tillit. Så langt har det berre vore korte, summariske rettsaker med dødsstraff for IS-krigarar, ikkje eit rettsoppgjær som verkeleg avdekkjer kva som hende.

Det går sakte med å byggja opp att landsbyane til kristne og ikkje minst jesidiar. Det er langt igjen før trusminoritarar blir inkluderte som likeverdige borgarar i eit nytt Irak. →

” No har dei religiøse leiarane sjansen til å distansera seg frå politisk makt, fordømme korrupsjon og søkja rettferd for alle.

Fadi Daou

Fadi Daou, her framfor moskeen i Mosul der al-Bagdadi erklærte oppretting av IS og kalifatet. Foto: Adyan

– Nokre kyrkjeleiarar gjer og har gjort eit svært godt arbeid. Eit godt døme: Rett etter at IS oppstod og starta opprettinga av kalifatet, flykta kristne og jesidiar til byen Kirkuk. Ein kaldeisk biskop i byen laga internat for studantar og plasserte kristne, jesidiar og muslimar i same internat. Det skapte tillit å bu saman under studiar. Då IS prøvde på ta byen i 2014, gjorde IS også eit forsøk på å ta eit av jenteinternata. Ved eit mirakel overlevde jentene.

– Kven tek ikkje ansvar?

– Vi i Adyan samlar politiske og religiøse leiarar i Irak til dialog om like borgarrettar for alle. Religiøse leiarar ser ut til å vera meir klare for forsoning enn dei irakiske politikarane er. Politikarane forsvarar framleis sekteriske interesser, fordi dei tener på det gamle systemet, seier Fadi Daou.

Vondskap og kjærleik

Juledag 2018: I ein av katedralane i Mosul, den største byen i Nord-Irak som nettopp var teken tilbake frå IS, var det tverrkyrkjeleg gudsteneste. Fadi Daou oppsøkte moskeen der IS-grunnleggjar al-Bagdadi i juni 2014 erklærte terrororganisasjonen IS sitt kalifat. Frå denne moskeen hadde Baghdadi sendt ut svartkledde menn for å jaga og drepa dei «vantru» – kristne, jesidiar og andre – og for å herska over eit stort område i Irak og Syria med bestialsk vald.

Frå den same moskeen sende Fadi Daou denne juledagen ut budskapet om at Gud er sterkare enn all vondskap.

Religiøse leiarar i Irak ser ut til å vera meir klare for forsoning enn politikarane er.

Fadi Daou

– Den kristne budskapet er kjærleik og menneskeverd for alle. Gud gav oss ikkje frykta, sa Daou i ei videosendt helsing.

Talet på kristne i Irak er sterkt redusert, frå 1,3 million på 1990-talet, til kanskje mindre enn ein kvart million i dag. Men den libanesiske presten avviser at det snart kan vera «slutt på kristendommen i Midtausten».

– Trua mi fortel meg at sjølv om eg er den einaste kristne i eit rom, er Guds kongedømme likevel til stades. Mitt ansvar er å vitna og arbeida for Guds kongedømme. Dette handlar ikkje om kor mange kristne vi er. Den kristne trua mi er basert på krossen, på ein kjærleik som gjev seg sjølv for å frelsa verda. Det handlar ikkje om konkurranse med andre om kor mange vi er. Skal eg venta til kristne er ein majoritet for å ha tru på dette, spør Fadi Daou.

Når kyrkjer får krigerisk agenda

No kjem Daou sjølv frå ei kyrkje med ei problematisk fortid. Han høyrer til den maronittiske kyrkja i Libanon. Også i Libanon vert makt delt etter religiøse liner. Halvparten av parlamentet skal vera kristne og den andre halvparten muslimar, basert på ei fortid der dei to

religionane var like store. Presidenten skal vera maronittisk kristen.

Under borgarkrigen frå 1975 til 1990 vart kyrkja hans ein politisk aktør med ein krigsagenda for interessene til sine egne.

– Sjølv i dei verste tidene under borgarkrigen hadde vi vakre døme på kyrkjeleiarar som handla ut frå kristne verdier. Men hovudretninga i kyrkja var diverre ikkje der. I dag må kyrkja bli mindre knytt til politisk makt og bli meir sosialt ansvarleg og kjempa for menneskeverdet for alle, seier Fadi Daou.

– Mange, også i den maronittiske kyrkja, ber i dag store skarar av syriske flyktningar om å dra heim, medan andre kyrkjefolk seier at dei må hjelpe fordi flyktningane ikkje har noko å dra heim til. Kva gjer de?

– Det er viktig å forstå at flyktningssituasjonen i Libanon ikkje kan samanliknast med situasjonen her i Noreg. Libanon som slit med dårleg styre, høg arbeidsløyse og dårleg økonomi, har teke mot meir enn 1 million syriske flyktningar sidan 2011. I tillegg har vi ein halv million palestinske flyktningar og 600 000 gjestearbeidarar. I rike Noreg får de nokre tusen flyktningar i året. Også hos oss i Libanon må verdiane sjølv sagt handla om menneskeverd for alle. Men strategi og politikk må vera tilpassa det store problemet, seier Fadi Daou.

I dag må kyrkja bli mindre knytt til politisk makt og bli meir sosialt ansvarleg.

Fadi Daou

Libanesisk frykt

Daou forstår at mange libanesarar er redde for at flyktningane skal konkurrera dei ut i kampen om arbeid.

– Libanon får internasjonal hjelp, men aldri meir enn halvparten av det som trengst. Til dømes er det i Libanon langt fleire syriske flyktningbarn i skulealder enn det er libanesiske barn i offentlege skular. Sjølv med doble skift i skulane, er det minst 200 000 syriske flyktningbarn som ikkje får skulegang. Ein heil generasjon syrarar veks opp utan skulegang, åtvarar Daou og legg til at svært mange barn inne i Syria også er ramma.

– Ein del kristne politiske leiarar og også somme kyrkjeleiarar i Libanon har innteke populistiske posisjonar og stempla syriske flyktningar som ein trussel mot dei kristne i Libanon. Ja, kristne er i aukande grad blitt ein minoritet. Og dersom dei syriske flyktningane blir verande, vil denne utviklinga bli forsterka, seier Fadi Daou og legg til:

– Eg kan forstå frykta som kristne har. Men denne haldninga bryt med kristne verdier om å tena dei fattige og at menneskeverdet er for alle.

Baptistkyrkjelyden Resurrection Church Beirut starta tidleg aktivt hjelpearbeid for syriske flyktningar. Stefanusalliansen støttar eit prosjekt der barn får hjelp til å koma i gang med skulegang. Foto: Resurrection Church.

– Kyrkjene i Midtausten må kjempa for menneskeverd for alle, seier Fadi Daou.

NETTKURS OM TROSFRIHET – NÅ PÅ ARABISK

Stefanusalliansen støtter fra 2020 den libanesiske organisasjonen Adyan der kristne og muslimer sammen arbeider for mangfold, solidaritet og menneskeverd, med prosjekt i flere land i Midtøsten.

Adyan vil oversette et nettbasert kurs om trosfrihet. Materiellet er opprinnelig laget på engelsk av NORFORB, et nordisk økumenisk nettverk for trosfrihet der Stefanusalliansen er sentralt med. Det er en del av den digitale læringsplattformen, www.forb-learning.org.

Utviklingen av disse læringsressursene støttes av Utenriksdepartementet, gjennom Stefanusalliansens avtale med departementet. Adyan skal lage en arabisk utgave slik at undervisningen også kan rettes mot den arabiske verden.

– Stefanusalliansen er veldig glad for det nye samarbeidet med Adyan, sier seniorrådgiver Lisa Winther.

– Adyan er en dyktig og spennende organisasjon med et bredt nettverk over hele Midtøsten. Gjennom dette prosjektet blir et viktig kurs tilgjengelig for en langt større målgruppe i en region i verden som virkelig trenger flere gode forkjempere for trosfrihet for alle. Vi håper at det kan bidra til å reise opp modige stemmer som er rustet til å formidle kunnskap og verdier om trosfrihet, sameksistens og like rettigheter og muligheter uansett tro i sine lokale kontekster, sier Winther.

Lisa Winther er glad for nettkurs på arabisk.

Indiske muslimer protesterer mot den nye statsborgerloven, i Mumbai, 18. januar. Loven truer det indiske mangfoldet, sier de. Foto: EPA/Scanpix

MUSLIMER UNDER ØKENDE PRESS

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

Ny indisk lov som gir statsborgerkap for religiøse flyktninger, ekskluderer muslimer. Presset mot Indias største minoritet forsterkes.

Før jul ble et kontroversielt lovforslag godkjent i Indias parlament. Den nye loven gir statsborgerkap til illegale immigranter som flyktet fra religiøs forfølgelse i Bangladesh, Pakistan og Afghanistan, gitt at immigrantene har oppholdt seg i India i minst seks år.

De nye rettighetene gjelder for hinduer, sikher, buddhister og kristne, men ikke for muslimer. Lovforslaget utløste en bølge av demonstrasjoner over hele landet, men har vært ekstra ille i den nordlige delstaten Uttar Pradesh med en stor muslimsk befolkning. Flere hundre er såret, et tjuetalls drept og flere tusener er fengslet etter sammenstøt mellom demonstranter og politi.

Krevende og omstridt

Statsborgerkapsloven kommer etter en omstridt prosess med registrering av statsborgere i den nordøstlige delstaten Assam som har tatt imot mange flyktninger og illegale innvandrere. Innbyggerne ble bedt om å fremvise dokumentasjon på indisk statsborgerkap før 1971, det vil si før staten Bangladesh ble dannet, hvis ikke ville de kategoriseres som utlendinger.

For mange fattige uten dokumenter var prosessen svært krevende. Nesten to millioner mennesker i Assam ble identifisert som illegale innvandrere og risikerte deportering eller internering i store flyktningsentre. Dette gjelder hovedsakelig muslimer og hinduer som har innvandret fra Bangladesh, nabolandet i øst, men som kanskje har bodd i India i årtier.

Det indiske regjeringpartiet BJP var i utgangspunktet positive til statsborgerkapsregisteret, men trakk sin støtte fordi hinduistiske bengalere er en viktig stemmebase for partiet. Deretter ble statsborgerkapsloven presentert, som altså beskytter rettighetene til uregistrerte borgere. Men det at loven ekskluderer muslimer, mener kritikerne er diskriminering basert på religion.

Sterk kritikk

Den nye statsborgerkapsloven har fått sterk kritikk fra opposisjonen og menneskerettighetsorganisasjoner som hevder at loven er del av en strategi for å utvise muslimer fra India. Loven skal tilsynelatende beskytte ofre for religiøs forfølgelse, men er selektiv i hvem dette gjelder. Diskriminerte muslimer, som ahmadiene og sjiamuslimer fra Pakistan, omfattes altså ikke.

At muslimer har dårligere rettigheter enn andre grupper i det indiske samfunnet, og således diskrimineres på bakgrunn av religion, er i strid med den indiske grunnloven som sikrer retten til likestilling og ikke-diskriminering. Mange hevder at det også bryter med de sekulære prinsippene India er bygget på. Det er varslet at lovendringen vil gjennomgås i høyesterett tidlig 2020.

Marginaliserer

Den nye statsborgerkapsloven føyer seg inn i en rekke tiltak iverksatt av den hindunasjonalistiske regjeringen, som ser ut til å marginalisere de om lag 200 millioner muslimene i landet. I august opphevet statsminister Modi en artikkel i grunnloven som sikrer politisk autonomi i den muslimske delstaten Kashmir.

I november sa Indias høyesterett ja til å bygge et hinduistisk tempel i Ayodhya nord i landet. Saken har vært

Fakta om India

- Folketall: 1,3 mrd.
- Religion: Hinduisme, islam, kristendom, buddhisme, sikhisme, jainisme.
- Grunnloven garanterer trosfrihet og mangfold.

betent helt siden 1992, da en hinduistisk mobb rev ned en moské på stedet. Mobben mente at tomten var hellig, ettersom den hinduistiske guden Ram skal ha blitt født der. 2 000 mennesker ble drept i konflikten mellom hinduer og muslimer etter at moskeen ble rasert.

Siden da har hindunasjonalister krevd å bygge dette tempelet til ære for guden Ram. Høyesterettsdommen var en viktig seier for regjeringpartiet BJP, som har brukt saken for å sikre hinduistiske velgere.

Hatkriminalitet

Etter at regjeringpartiet BJP, med linker til den hindunasjonalistiske bevegelsen hindutva, kom til makten i 2014 har India opplevd en eksplosiv økning i hatkriminalitet mot muslimer. Juridiske begrensninger på trosfriheten og straffefrihet for overgrepere har gjort at gruppevold og lynsjinger har skutt i været. Slike hendelser publiseres også åpent på nettsider som Facebook og Youtube.

Ifølge Factchecker.in var 58 prosent av ofrene for religiøs vold mellom 2009-2019 muslimer. Volden er også verbal på nett. Ifølge en rapport fra den amerikansk-indiske ikke-statlige organisasjonen Equality Labs inneholder 37 prosent av hatefulle ytringer på Facebook islamofobiske holdninger. Mange av ytringene er hindunasjonalistisk propaganda som forherliger volden i Ayodha i 1992 eller andre voldsepisoder mellom hinduer og muslimer.

Andre typiske hatefulle ytringer bruker stereotyper som at muslimer er dumme, utnytter statens velferdsordninger, og at de gifter seg med hinduistiske jenter for å konvertere dem til islam og rekruttere dem til IS – såkalt Love Jihad.

Etter 2017, da den burmesiske hæren sendte 900 000 muslimske rohingya på flukt til Bangladesh, har anti-rohingya-holdninger spredt seg til India. Rohingyaer, som hovedsakelig er muslimer, omtales som kakerlakker eller dyr, og som en sikkerhetstrussel for landet.

Ingelin Reigstad Norheim og Hildegunn Garnes Reigstad under fjorårets turné med «Gåten om korset»

Jostein Ørum deltar med lesestekster fra møtet med den forfulgte kirke. (Begge foto: Hans Jørgen Hjemdal)

'NOE AV DET FINESTE JEG HAR VÆRT MED PÅ'

Duoen Garness og Jostein Ørums sterke sanger om påsken og den lidende kirke skal på ny turné i mars. Stefanusalliansen er med som arrangør.

– Å sitte på første rad da «Gåten om korset» ble sjøssatt i fjor, var noe av det fineste jeg har vært med på, sier tekstforfatter Jostein Ørum til Magasinet Stefanus.
– Plutselig hadde tekstene jeg hadde skrevet, fått vinger. «Har jeg skrevet dette?» tenkte jeg etter å ha hørt hvordan Garness og det musikalske stjernelaget forvandlet små tekster til store sanger. Selv om jeg hele tiden visste hva som kom, ble det litt nytt for hver gang, fordi jeg opplevde det sammen med nye mennesker fra kveld til kveld, og jeg merket at det gjorde noe med folk. Og jeg fikk en mistanke om at disse sangene kanskje var viktigere enn jeg hadde vært klar over. Jeg gleder meg til å lade opp til påske med disse fortellingene i år igjen, sier Ørum.

Overveldende respons

De 14 sangene er skrevet av Garness (musikk) og Jostein Ørum (tekster) og har tre perspektiver: De er fortellinger om personer som møtte Jesus i hans siste uke; de har i

seg et ekko fra den lidende kirke og de rommer vår tro og vårt liv i dag.

– Etter den overveldende responsen under turneen i fjor, ble vi fort enige om at det måtte bli ny turné i år, sier kommunikasjons- og markedsjef Gisle Skeie i Stefanusalliansen.

– «Gåten om korset» er en sterk påskekonserter og en unik mulighet til å nå nye folk med et viktig budskap om og fra den forfulgte kirke, legger han til.

«Kjernen i troen»

Garness består av søstrene Ingelin Reigstad Norheim og Hildegunn Garnes Reigstad. De gleder seg til å legge ut på ny turné før påske, sammen med et fantastisk band, lokale kor og tekstforfatter Jostein Ørum (se hele konsertlisten side 19).

– Påskeevangeliet er fortettet av dramatik og for-

” Plutselig hadde tekstene jeg hadde skrevet, fått vinger.

Jostein Ørum

midler et fantastisk budskap som utgjør kjernen i den kristne troen. At vi har fått være med å lage et verk som også belyser forfulgte kristne i dag, føles ekstra meningsfullt, sier Hildegunn.

– Folk skal også få ta del i lovsangen og håpet som sprudler fram påskedag, sier Ingelin.

Albumslipp

«Gåten om korset» er innspilt og blir tilgjengelig på Spotify, Apple Music etc. den 6. mars.

Se oversikten over konsertene side 19

BRED ALLIANSE I SØRØST-ASIA

Generalsekretær Ed Brown (til høyre) på SEAFORB.

Sørøst-Asia huser et stort mangfold av etniske og religiøse grupper. I flere land er trosfrihetsutfordringene fremtredende. Vietnam forbyr religiøs virksomhet som ikke er forhåndsgodkjent av staten. Myanmar anklages for folkemord og diskriminering av muslimske og kristne grupper. I Malaysia og Indonesia er islamistiske grupper på fremmarsj.

Møteplass

For å adressere utfordringene inviterte Stefanusalliansen og seks andre organisasjoner til SEAFORB – en trosfrihetskonferanse for Sørøst-Asia – i Bangkok i november. Konferansen er de siste fem årene blitt en viktig møteplass for aktivister, religiøse grupper og beslutningstakere. Det gir mulighet til å planlegge felles tiltak, som dialog. På sikt ønsker vi at SEAFORB-nettverket kan samarbeide tettere på tvers av landegrensene.

Det er stor internasjonal interesse for konferansen. Blant andre deltok USAs ambassadør for trosfrihet, Sam Brownback, og EUs spesialutsending for trosfrihet utenfor EU, Jan Figel, som hovedtalere. Deres deltagelse gjør det mulig å løfte problemene fra grasrotnivå helt opp til internasjonale debatter. I tillegg viser internasjonal deltagelse solidaritet og kan være en form for beskyttelse for menneskerettighetsforkjempere som er i myndighetenes søkelys.

Undervisning

De nettbaserte læringsressursene som Stefanusalliansen har utviklet gjennom et nordisk økumenisk nettverk for trosfrihet – NORFORB – skapte stor interesse. Det er tydelig at læringsplattformen fyller et behov. Flere organisasjoner i Sørøst-Asia er allerede bidragsytere til plattformen. Det viser den brede internasjonale alliansen som vi i Stefanusalliansen er en del av.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

GODE GAVETALL FOR 2019

2019 ble et godt år for innsamling. De foreløpige tallene viser gaveinntekter på 29,9 millioner.

I 2018 var tallet 27,7 millioner. Det gir en økning fra 2018 til 2019 på åtte prosent. Inkludert testamentariske gaver er tallene 32,7 mill. i 2019 mot 30,9 millioner året før. Da er økningen på seks prosent. Aldri før i organisasjonens historie har det vært samlet inn så mye.

Trosfrihet

Midler gjennom en treårig avtale med Utenriksdepartementet kommer i tillegg til gaveinntektene. Disse midlene går særlig til undervisning om trosfrihet og rettshjelp for ofre for brudd på trosfriheten. Vårt samlede budsjett for arbeid ute i verden har derfor aldri vært større. De endelige regnskapstallene er ikke klare.

– Vi er glade for at våre mange støttespillere har forstått at UD-midlene på ingen måte minsker behovet for innsamlede midler. Vi trenger gaveinntekter til alle de andre prosjektene innen blant annet misjon og diakoni, sier kommunikasjons- og markedsjef Gisle Skeie

Store udekkede behov

– At inntektene øker er ingen selvfølge for ideelle og kristne organisasjoner, som Stefanusalliansen. Det krever solid innsats både fra stab og støttespillere. Vi ser at det er grunnlag for fortsatt å ha høye, men realistiske mål. Vi håper på fortsatt stor giverglede i et nytt og spennende år. I flere land er religiøse minoriteter under hardt press. Mange som diskrimineres eller forfølges for

sin tro, trenger hjelp. Vi har aktuelle, nye prosjekter i ulike land, sier Skeie og avslutter:

– En stor og hjertelig takk til hver enkelt av dere som gir til de forfulgte og til kampen for trosfrihet. Vi står sammen med og for de forfulgte også i 2020.

Gisle Skeie gleder seg – men sier at behovet er stort.

” Mange som diskrimineres eller forfølges for sin tro, trenger hjelp.

Gisle Skeie

Bakke slutter

Kai Tore Bakke har sluttet i Stefanusalliansen og startet på Høyskolen Innlandet. Etter å ha pendlet fra Hamar, får han nå jobb nær hjemstedet. Bakke har arbeidet i Stefanusalliansen i fem år, fra sommeren 2017 som leder i internasjonal avdeling.

– Jeg har hatt gleden av å møte mange modige menn og kvinner som kjemper for trosfrihet selv om det ofte har en stor kostnad. Det gjør meg ydmyk, og det former hjerte og liv. Jeg er også takknemlig for å ha hatt privilegiet å jobbe sammen med så mange brennende og kompetente medarbeidere. Stefanusalliansens kall lever videre i dem og alle våre fantastiske støttespillere, sier Bakke.

– Kai Tore Bakke har bidratt betydelig til styrking av Stefanusalliansens evne til å hjelpe våre trosøsken og andre som lider på grunn av sin tro. Han etterlater seg en organisasjon som er mer robust og handlegraftig enn da han begynte. Vi er utrolig takknemlige, og vi ønsker Bakke alt godt på Høyskolen Innlandet, sier generalsekretær Ed Brown.

Kai Tore Bakke.

Frydenborg ny leder

Eva Frydenborg har tatt over som leder av internasjonal avdeling etter Kai Tore Bakke. Frydenborg kom til Stefanusalliansen sommeren 2018 som prosjektrådgiver for prosjekter i avtalen med Utenriksdepartementet. Nå blir hun avdelingsleder for arbeidet med menneskerettigheter og misjon.

– Jeg får nå anledning til å løfte blikket og se helheten i det vi gjør. Jeg får også bli bedre kjent med flere av våre prosjekter og partnere, de som jobber for trosfrihet og menneskerettigheter, og de som støtter forfulgte og diskriminerte kristne og deres misjonsarbeid. Jeg ser fram til å utvikle videre den gode synergien mellom å støtte grasrotarbeid og å påvirke politiske prosesser nasjonalt og internasjonalt. I tillegg gleder jeg meg veldig til å få lede den særdeles gode og kompetente staben i internasjonal avdeling, sier Eva Frydenborg.

Eva Frydenborg.

Ny prosjektrådgiver

Marie Harbo Øygard er ansatt som prosjektrådgiver etter Eva Frydenborg som blir avdelingsleder. Hun startet ved inngangen til det nye året. Harbo Øygard har ansvar for prosjektene i vår treårige samarbeidsavtale med UD.

I disse prosjektene arbeider Stefanusalliansen med trosfrihetsundervisning, oppbygging av lokale organisasjoner som kan rapportere brudd på trosfrihet og for å styrke muligheten til rettshjelp for ofre for brudd på trosfrihet.

– Harbo Øygard skal koordinere dette arbeidet og har hovedansvar for kontakten med Utenriksdepartementet, sier Eva Frydenborg.

Harbo Øygard kommer fra stillingen som leder for internasjonalt arbeid i KRIK.

– Jeg ønsker å bidra til at mennesker får styrket sin trosfrihet og andre menneskerettigheter, slik at hverdagen kan fylles med tro, håp og fremtidsutsikter. Og så gleder jeg meg veldig til å bli kjent med kollegaer og samarbeidspartnere, og jeg gleder meg over allerede å ha fått gå i gang med de nye arbeidsoppgavene, sier Marie Harbo Øygard.

Marie Harbo Øygard.

Foto: Kristen Bjørå.

Julebasar ga 40 000

Bekkelaget menighet i Oslo hadde også i 2019 julebasar til inntekt for Stefanusbarna (Mama Maggies arbeid blant fattige barn) og Anastasia (biskop Thomas' utdanningssenter) i Egypt.

Det kom inn rundt 40 000 kroner gjennom utlodning, salg av mat og håndarbeid, juleverksted og morsomme aktiviteter for barn. Tusen takk til alle frivillige som står på i Bekkelaget, år etter år – og takk for en flott julegave til barn og unge i Egypt.

GÅTEN OM KORSET

EN PÅSKEKONSERT
TEKSTER: JOSTEIN ØRUM
MUSIKK: GARNESSE

18/3 LUND KIRKE, KRISTIANSAND
19/3 ÅLGÅRD KIRKE
20/3 GRØDEM KIRKE, RANDABERG
21/3 SKJOLD KIRKE, BERGEN
22/3 KNARVIK KIRKE
24/3 FLEKKERØY KIRKE
25/3 NORKIRKEN, GRIMSTAD
26/3 BERG ARBEIDSKIRKE, LARVIK
27/3 AULAEN DOMKIRKEODDEN, HAMAR
28/3 JAKOBKIRKEN, OSLO
29/3 FREDRIKSTAD FRIKIRKE

Arrangør:

stefanus
alliansen

GARNESSE MED JOSTEIN ØRUM
BAND & LOKALE KOR

Billetter og informasjon på: [TICKETCO.NO](https://www.ticketco.no)
GÅTEN OM KORSET, SNART PÅ SPOTIFY, APPLE MUSIC ETC.

Ditt engasjement er viktig!

Du kan

BE

for mennesker, kirker, land og partnere. Få aktuelle bønneemner på e-post (ukentlig) eller i Magasinet Stefanus.

PROTESTERE

mot uretten sammen med over 5 000 appellvenner. Signer appellen med sms, så sender vi et appellbrev på dine vegne. Send sms ROP til 2377 (kr 20,- per appell).

GI

en gave. Støtten fra engasjerte givere er hovedinntektskilden til arbeidet for forfulgte kristne og trosfrihet for alle.

ENGASJERE

din menighet gjennom appelltjeneste, avtale om misjonsprosjekt, gudstjenester og opplegg for barn og ungdom.

LESE

vårt aktualitetsblad Magasinet Stefanus, som utgis syv ganger i året. Abonnementet er gratis. Bli abonnent – send sms MAGASIN til 2377.

Mer info og påmelding:

www.stefanus.no

Illustrasjonsbilde: Kvinner fra Sentral-Asia. På grunn av sikkerheten kan vi ikke bruke navn* eller vise identiteten til intervjuobjektene. Creative commons.

«De som ønsker et enkelt liv i Sentral-Asia, må ikke gifte seg med en pastor.»

«Andrina», gift med en pastor og leder for kvinnekongress

**INGEN
SKAL STÅ
ALENE UNDER
FORFØLGELSE!**

Tross en knallhard hverdag gjør kvinner i Sentral-Asia et uvurderlig arbeid i menighetene. Ofte står de helt alene under forfølgelse og de lever med et umenneskelig arbeidspress. Det er et kritisk behov for møteplasser og støtte til kvinnelige menighetsledere.

Vil du sponse en av disse heltinnene med plass på kvinnekongress i Sentral-Asia?

Les mer på giroen!

Kontonr. 3000 14 57922

Evt. VIPPS: 19013

Merk gaven: [mobilnummer + Kvinner i Sentral-Asia]